

พิมพ์ต้นฉบับทั้งหมดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาไทยกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

สุนัย พาสุข : นโยบายต่างประเทศของไทย : ศึกษากระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐบาลเลอกชาติชาย ชุดที่ 4 วันต่อปัญหา กัมพูชา (4 สิงหาคม ค.ศ. 1988 ถึง 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1991) (THAI FOREIGN POLICY : A CASE STUDY ON THE POLICY FORMULATION PROCESS OF GENERAL CHATICHAI CHOONHAWAN'S GOVERNMENT ON THE CAMBODIAN PROBLEM (4 AUGUST 1988 TO 23 FEBRUARY 1991) อ.ที่ปรึกษา : ศ.ดร.เขียน ธีระวิทย์, 126 หน้า, ISBN 974-636-337-9

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาโน้มน้ายต่างประเทศของรัฐบาลเพลอกชาติชายชุมชนที่ต่อปัญหาภัยพืช โดยเน้นปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความขัดแย้ง และปฏิสัมพันธ์ลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงาน และบุคคลผู้อยู่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำกับดูแลโดยไม่มีการดำเนินนโยบายต่างประเทศ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายกรัฐมนตรี คณะที่ปรึกษาด้านนโยบาย และกระทรวงการต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน และบุคคลเหล่านี้ที่มีความสำคัญ หรือความล้มเหลวของรัฐบาลเพลอกชาติชาย ชุมชนที่ต่อปัญหาภัยพืช

ผลการวิจัยพบว่า ความขัดแย้งในกระบวนการกำหนدنโยบายค่าງประเทศ และการดำเนินนโยบายค่างประเทศคือปัญหาภัยพืชชาของรัฐบาล เอกชาติชาย ชุ่มฉีด มีสาเหตุหลักมาจากการจุดยืนที่แตกต่างกันระหว่างฝ่ายทำเนียบรัฐบาล และกระทรวงการค่างประเทศ โดยขณะที่นายกรัฐมนตรี และคณะที่ปรึกษาด้านนโยบายเริ่มนโยบายใหม่ด้วยการติดต่อกับระบบเชิง สัมรินอย่างเปิดเผย และเสนอให้แก่ไขปัญหาภัยพืชชาไปที่ลับประเดิม รวมทั้งได้ประกาศนโยบาย "เปลี่ยนผ่านระบบเป็นระบบการค้า" เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศในระบบสมมูลร่วมโโคจีนี้ กระทรวงการค่างประเทศยังคงเชื่อมั่นในความต้องของนโยบายแนวทางเดิมที่เน้นการร่วมมือกับอาเซียน จีน สหรัฐอเมริกา และมิตรประเทศอื่นๆ กดดันเวียดนาม และระบบเชิง สัมรินด้วยมาตรการทางการเมือง เศรษฐกิจ และการหารืออย่างแข็งกร้าว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาภัยพืชชาอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งในที่สุด แล้วฝ่ายทำเนียบรัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายค่างประเทศ และการดำเนินนโยบายค่างประเทศคือปัญหาภัยพืชามากกว่ากระทรวงการค่างประเทศ อย่างไรก็ตาม นโยบายค่างประเทศตามแนวทางของฝ่ายทำเนียบรัฐบาล เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการเจรจาเพื่อสร้างสันติภาพในภัยพืชฯ เนื่องจากสาเหตุสำคัญสองประการ คือ (1) เป็นนโยบายที่สร้างความเป็นศัตรูกับระบบเชิง สัมริน และกีดกันเขมรแดง และ (2) เป็นนโยบายดำเนินไปในทางที่มุ่งสร้างความโศกเด่นให้กับนายกรัฐมนตรี และคณะที่ปรึกษาด้านนโยบาย โดยขาดทักษะทางการค้าที่เหมาะสม

สำหรับการติดต่อก้าข่ายกับระบบของ สัมรินตามนโยบาย "เปลี่ยนสนาમรบ เป็นสนาการก้า"
นั้น ผลการวิจัยพบว่า นักธุรกิจไทยไม่ประสบความสำเร็จมาก เหตุเนื่องที่มีการประชาสัมพันธ์เอาไว้
ทั้งสิ้น สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากการสู้รบในกัมพูชาที่ยังคงดำเนินอยู่ ภายหลังความล้มเหลวของการ
เจรจาสันติภาพครั้งค้างๆ ที่ดำเนินไปในสมัยรัฐบาลเพลอกชาติชาย ซึ่งจะ